

і фактично стали унікальними (зберігаються в ЦНБ).
 Дуже прикро, що ім'я талановитої людини, яка стільки зробила для української культури, сьогодні практично забуте. Огульно звинувачений у 1950 р. В.Костенко провів шість тяжких років у таборах

ГУЛАГу. І хоча в 1956 р. композитор був реабілітований, ще довго діяла заборона на виконання його творів. Помер він у 1960 р., цілком забутий сучасниками.
 Настав час встановити справедливість, відкрити для людей чарівний світ музики В.Костенка.

НЕКРОЛОГИ

Федір Кузьмич САРАНА

Пішов з життя найвизначніший український бібліограф, член Бібліографічної комісії Міжнародної асоціації україністів, тиха, скромна, але потрібна багатьом людина, невтомний трудівник, книгознавець, літературознавець, незамінний науковий консультант, без якого тепер важко буде обходитися спеціалістам книжкової справи.

Федір Сарана (1926 - 1995) усе своє життя віддав служінню книзі. Його колосальна ерудиція, невтомність викликали ширю повагу всіх тих, хто з ним працював.

З 1959 р. наукова діяльність Ф.Сарани пов'язана з Національною академією наук України (завідуючий сектором бібліографії Інституту літератури ім.Т.Шевченка), ЦНБ (головний бібліограф на початку 60-х років). За сумісництвом він завідував редакцією бібліографії Української Радянської Енциклопедії. Пізніше, 1967 - 1988, Сарана очолював редакцію літератури, мови, педагогіки, народної освіти і бібліографії УРЕ.

Федір Кузьмич брав участь у роботі Бібліографічної комісії Міжвідомчої ради з питань бібліотечної роботи (при Міністерстві культури), очолював Бібліографічну комісію Бібліотечної ради при Президії АН УРСР, співпрацював ученій раді Книжкової палати України ім.І.Федорова.

Ф.Сарана опублікував, відредагував, упорядкував кілька сотень праць (у 1993 р. Міністерством культури, Державною бібліотекою було випущено бібліографію вченого), завдяки його ретельним розвідкам були повернуті із небуття імена кількох українських письменників, бібліографів, діячів нашої культури. Чималий внесок Федора Кузьмича в Шевченкіангу, за що він й отримав Державну премію України 1980 р. І досі становлять інтерес статті «Антологія Шевченкіани», «Бібліографування Шевченкіани», «Бібліотека Т.Г.Шевченка» тощо. Сарана - упорядник низки книг, присвячених І.Франку, Л.Українці, П.Грабовському та ін., учасник перших двох випусків «Слов'янська філологія на Україні», редактор книги «Скарбниця людського розуму», приурочена до 100-річчя Державної бібліотеки України.

Письменник М.Шумило так писав про Ф.Сарану: «... він заслужив шану, любов і щире визнання. Він справжній ентузіаст своєї справи <...>, безперечний авторитет для своїх товаришів, працелюб, добрий і уважний до всіх, хто б не звернувся до нього».

Але закінчився життєвий шлях людини, чия «доля, - як підкреслювала професор Н.Королевич, - була освячена книгою».

Світла пам'ять про Федора Кузьмича Сарану назавжди залишиться в наших серцях.

